

Tlačová správa k 25. aprílu 2022
k občianskej iniciatíve veriacich Slovenska
z 25. marca 2022.

**Výzva dedičov Sviečkovej manifestácie
– Bratislavského veľkého piatku
do vlastných radov veriacich,
ale i ku všetkým ľuďom dobrej vôle
na Slovensku:**

– V TOMTO ROKU do budúceho výročia nastúpiť na cestu hľadania a vyprosovania si Božieho daru divotvornej viery.

Aby tak, ako sme sa postavili proti komunizmu a videli sme jeho zázračný pád, sme sa vedeli postaviť aj proti pandémie, ale potom aj proti vojne a každému zlu tejto doby.

Nebolo by to niečo, čo sa ešte nestalo. Naopak, je množstvo zdokumentovaných zázračných ukončení morových epidémii.

Medzi pamiatkami Ríma je neďaleko chrámu Svätého Petra majestátna pevnosť „Anjelský hrad“. Mnohí ho poznajú, no menej sa už vie to, že aj on je svedkom takej záchrany.

Okolo roku 580 trpel Rím hroznou epidémiou moru. Pápež, sv. Gregor Veľký, neúnavne kráča v modlitebnej procesii cez celý Rím a nariaduje v modlitbách pokračovať. Účastníci nesú obraz Panny Márie. A zrazu sa pred tým obrazom jedovatá nečistota vo vzduchu viditeľne víri a krúti a uniká pred ním. Kadiaľ obraz prejde, zápach mizne a zanecháva úžasný pokoj a čistý vzduch. Pápež zodvihne zrak a na vrchole pevnosti nad riekou Tiber vidí Pánovho Archanjela, ako si utiera zakrvavený meč a odkladá ho do púzdra. Pochopil, že je po boji, mor skončil. A tak sa aj stalo. Pevnosť potom pomenovali „Anjelským hradom“ a na pamiatku tejto udalosti dal pápež sv. Gregor Veľký postaviť na najvyššom vrchole hradu sochu sv. Michala Archanjela na znak ochrany Ríma a celej Cirkvi.

Nič na svete sa nedeje náhodne, nič bez vedomia Pána a Stvoriteľa všetkého viditeľného i neviditeľného. Ak dopustí, aby jeho protivník, pôvodca všetkého zla, uplatnil svoju moc nad ľudstvom, ktorej sa samo ľudstvo vydalo svojou hriechnosťou, odvrátením sa od Boha, to len preto, aby sa spamätalo, vrátilo sa späť a nepripravilo sa o krásny cieľ, pre ktorý ho stvoril. Boh zlo nerobí, len ho dopustí, aby sme videli, do čích rúk sme sa vydali. Tak je to aj dnes, táto pandémia a iné zlo nie je nič mimo toho diania medzi Bohom a jeho protivníkom, medzi dobrom a zlom. Je to zrejme ten „milosrdný trest“, ktorý nám bol pre túto dobu prorocky predpovedaný. A neskončí či v tejto či v inej forme, kým sa nespamätáme.

Dieťa stratené v dave – poznáme tie vydesené oči, pusa skrivená do plaču, bezradnosť, pritom otec či mama nemusí byť ani ďaleko, ale v panike ho nezbadá, kým ho sám neosloví: „Však tu som!“ To je obraz ľudstva bez Boha: hodené

medzi živly sveta pozná a rozumie len potiaľ, pokiaľ mu to dovolí poznať jeho detská schopnosť – ľudská veda... Ale poznáme aj dieťa trucujuce, ktoré sa vytrhne mame z ruky, učupí sa a vzdoruje, no keď mama ide ďalej, predsa len vie, kde je istota, pobehne a chyť sa ruky, aj keď sa ešte dudá, ale vie, kam patrí. Boh stvoril otcovstvo a materstvo, aby sme vedeli poznať, ako on, náš Stvoriteľ chce byť a aj je naším milujúcim Otcom... Však napokon poznáme aj výjav, keď dieťa pokojne kráča ruka v ruke s oteckom, šteboce mu a on mu vysvetľuje primerane jeho úrovni, čo ono samé nie je schopné poznať.

Takto spokojne by mohlo ľudstvo kráčať, vedené rukou milujúceho Otca a počúvať, čo mu hovorí, čo tu bolo dávno pred nami, kam teraz ideme, na čo si musíme dať pozor, i čo sa práve teraz deje...

Máme tu na zemi Božie slovo – nebeský Otec nám tu dal jednu knihu, z ktorej nám hovorí – Bibliu. Len on mohol uchrániť, že tu počas tisícročí je jedna Biblia, že sme pri našej nesvornosti nestihli vytvoriť nie desať, nie sto alebo tisíce verzii. Písali ju počas stáročí ba tisícročí ľudia mnohých generácií a že sa nerozvetvila, to je zázrak. To len sám Boh mohol uchrániť svoje Slovo nám dané. Ved' tí, čo písali na začiatku, nemohli tušiť, čo bude a predsa je to jedna idea, všetko predpovedané sa spĺňa, aj túto našu dobu tam nájdeme. Je to „dvojzložkové“, napísané slovo, mŕtva litera a k tomu živé svetlo, prichádzajúce v tejto chvíli. Nebeský Otec je v svojom Slove s nami prítomný. Očami viery ho vidíme. Božie slovo v Biblii totiž pôsobí ako materinská reč, ktorú dieťa, čo žiadnu inú reč nepoznalo, len počúva a naučí sa jej rozumieť.

Vo všeobecnosti platí, keď vieme o čo ide, vieme to aj riešiť. A my idúc ruka v ruke s naším Stvoriteľom, nebeským Otcom vieme, o čo aj teraz ide...

Tento rok sa zvlášť vytrvalo modlíme vo večeradle s Ježišovou Matkou Máriou, aj každou inou modlitbou, svojimi slovami alebo len myšlienkou či zotrúvaním v tom úmysle – prosíme svätého, mocného a milosrdného Boha, nášho nebeského Otca o dar divotvornej viery, akú Ježiš prisľúbil tým, čo o ňu prosia.

www.mkh.sk

